46

7.) Maha jäätud pruut.

Tõeste sündind lugu. —

Narwa linnas Iwaani pool linna juus elab preiga üks sepp. (1890 aa) Temä on sündind Kus Järwe wii urju maarannas, rumbas just, sedä ma ei teu öeldä. Oma sündimise paigas on ta täie mehe eani üles raswand ja sääl ka ammeti õppi nud. Tümöl öld sääl üks noor rena neiuke kedä ta mönda aasta ju oma teedä pruudiks pidand wii mans andand ta oma südäme sojemad sowwid ka selle neivle teedä; neiuke sinnitand ja ütlusega ta igatsetud sowwi. Nüüd eländ nüüd aasta wörs aiga suures pruut pölwe puhtas armastuses. —

Noorel seppal ei öld weel oma tuba ega oma luba see peräst ei wöind ta naist wõtta. Pidi aiga edesi ejema.

Et sündimise paigas teenistust saada ei öld, jättis ta isa majaga sündmise paiga ja oma armsa pruudi ga silma weega Sumalaga. Lahkudes töutasid nüüd mõlemad pruudiga täine täisele igaweest truudust ja sindlat südämelikku armastust ja murdmata sõna pidämist. Noor sepp sai weerema ja weerema

47

üheks rõhaks teiseks, kuni wõmaks weeres üle Narowa jõe silla wõne maa piirile Narwa linna Iwaani poole sus ta rahe poisi ubal iga päiw üüsi ees ala ja pääl tubliste kuuma rauwale pihtu annab ja selle läbi oma üles pidämist teenib.

Et üheks rõhaks töiseks weeres, see westas taal jõo austad räägist wällä; ja mõned rasknused nidä wee rejatel ja teenijatel sagedaste eluteel ette tule= wad, need rõhusid ka noore seppä südämes nais se wõtmise ümu maha; taal ei öld oma elu suutuse rasknuste perast enämb oma pruutigi meeles; et tüdä wahel ehk mõne weike riiga läbi sinnitu ja röömusta; ehk täine rüll teadmata ja kuuwa aig nägemätä; jüsti oma peigmeest palawalt armastas, ninda et iga mõõdä lendüjä limult tedasi wõtas. —

Ülewel kuuldud paigal sai noor sepp teenistust, hoolsa töö ja suure rokse kiidmise läbi rohjas ta omale nii palju jõu raha; et üüris omale korteli muretses riistad ja asseas ise peremeheks.

Pühä päiwite räis ta linnas ulzumas ju mõne sõbra seltsis aiga weetmas ju Meelt kuhutamas.

Narwa linnas ju tämä lähedal ölewates waabuinu